

Hvidsten-gruppen

Tre af søskendeflokken blev taget af tyskerne, sønnen Niels Fiil, Gerda (øverst til højre), og Tulle (yderst til venstre), mens Rita og Bitten (i midten) slap.

skerne svarede i desperation med oprettelse af standretter og flere henrettelser af fangne frihedskæmpere. Om morgenen den 29. juni kom meddelelsen om henrettelsen af Hvidsten-gruppen. Og da slog hadet mod tyskerne ud i lys lue. Fabrikker og forretninger lukkede. Alt arbejde standsede. Folk forlod deres hjem og flygtede ud af byen, og den 30. juni var general-

tør gøre os noget. Måske bliver de helt desperate. Før vi sagde farvel, bad far Fadervor med os.

En mors farvel til sin mand og sine børn

mere. Jeg spurgte en ung mand, der kom og afleverede et eller andet, hvordan det stod til ude i byen. Da han havde fået at vide, hvem jeg var, sagde han:

- Vi strejker, og jeg behøver vel ikke at fortælle Dem hvorfor!

Hvor er det mærkeligt, at man midt i en lammende sorg kan føle så dyb en glæde. Som timerne gik, fik jeg mere og mere at vide om begivenhederne ude i byen, og den eftermiddag gik det for alvor op for mig, at vore mænds død ikke havde været forgæves. Nu kunne intet standse frihedskampen.

Da jeg om aftenen kom ind i min celle, gik jeg vanemæssigt hen til vinduet og kikkede over mod Ørstedsværket. Og i det øjeblik var det som om alt, hvad jeg ejede af følelser slog sammen i mig. Jeg græd. For første gang. Tårerne strømmede ned over mine kinder, mens jeg stirrede på kæmpeskorstenene: De røg ikke mere. Ovnene var slukket.

Intet har nogen sinde gjort stærkere indtryk på mig, Ørstedsværkets skorstenene tegnede sig denne aften uudsletteligt i min erindring som et eneste stort monument over vore dræbte mænd.

To påtrængende mænd besøger Hvidsten kro

Om de begivenheder, der førte frem til de skæbnesvangre dage i juni 1944, fortæller Tulle Fiil:

- Det hele begyndte nøjagtig et år før vi blev taget. Den 11. marts 1943 kom to mænd ind i skænkestuen og bad om at få en kop kaffe. De opførte sig sært anmassende, syntes jeg, og far, der sad